

Cabinet, hvoraf han var Medlem, men jeg vil tillade mig at erindre den ærede Minister om, at der dog gives et vist solidarisk Ansvar mellem Ministrene, og jeg betvivler ikke, at den ærede Minister vil erkjende dette, da han nylig har omtalt for os, at Ministrene burde handle saaledes i Overensstemmelse med hinanden, som, efter hans egen Sammenligning, den høire Haand handler i Overensstemmelse med den venstre Haand; de maatte handle som Dele af eet Legeme — men det forekommer mig, at naar den ærede Minister som Medlem af det vedkommette Ministerium ikke har faaet Kundskab om en saa vigtig Sag som denne, saa har dette Ministerium fulgt den Maxime, at den høire Haand ikke bør vide, hvad den venstre gjør. Jeg troer altsaa ikke, at den ærede Minister efter sin egen opstillende fuldkommen rigtige Grundsætning er berettiget til at sige, at der ikke falder en Deel af Ansvaret for denne Sag paa ham. Jeg skal imidlertid ikke fastholde dette, men blot fremhæve det for at antyde, at naar den ærede Minister i sit Foredrag har foretaget denne Vast af sig selv, saa har den dog ikke kunnet være saa gennemgribende, som han har maattet ønske. — Der er imidlertid af den ærede Minister anført Noget, som jeg anseer for det Vigtigste med Hensyn til Opsattelsten af det her paagjældende Forhold, og som han, saavidt jeg kunde skjønne, fremhævede med stor Styrke, nemlig at isald vi her vedtog Udvalgets Fleertals Forslag, saa vilde vi derved bryde Overenskomsten, saa vilde vi derved sætte ikke blot Landets Credit, men ogsaa den danske Regerings Værd paa Spil. Jeg troer, at naar man taler saa stærkt, saa er det nødvendigt at tale aldeles bestemt, men den ærede Minister taler ikke bestemt, naar han taler om „Overenskomsten“, thi i de Actstykker, der foreligge os, omtales der flere Overenskomster af høist forskjellig Natur. Der omtales for det Første en Overenskomst imellem Monarchiets Finantsminister og den engelske Entrepreneur Peto, som gaaer ud paa Kjøb af jydskke Jernbaneactier til en vis Priis; den anden Overenskomst, der omtales, er den, der ligger i Concessionen af Jernbaneanlægget i Sylland, hvorom Kongerigets Indenrigsminister med den samme Hr. Peto har indgaaet en Contract; den

trede Overenskomst er den, som findes i den fste Aftale imellem Kongerigets daværende Indenrigsminister og Finantsministeren. Naar nu den ærede Minister siger, at hvis vi bryde „Overenskomsten“, saa udsætte vi Regeringens Værd og Landets Credit for Skade, saa er det nødvendigt bestemt at betegne, hvilken Overenskomst han mener. Hvad angaaer den førstnævnte, nemlig den mellem Finantsministeren og Sir Peto, saa ere vi aldeles ube af Stand til at rokke den i allermindste Maade; om vi saa thye Gange votere, at den ikke skal gjælde, saa bliver den alligevel gjældende, og vi ere altsaa ikke istand til at gjøre nogen Skade med Hensyn til den. Det Samme er Tilfældet med den indgaaede Contract om Tverbanen; vi kunne ikke ved noget Votum rokke eller bryde den Concession, der er givet til Sir Morton Peto i saa Henseende. Der staaer altsaa tilbage, hvad vi kunne forsøge med Hensyn til den tredje Overenskomst, den mellem Kongerigets forhærende Indenrigsminister og Finantsministeren. Denne Overenskomst er Noget, som jeg mener, vi kunne berøre, blidt eller ublidt, uden paa nogen Maade at exponere vor Credit eller Landets Værd ligeover for fremmede Magter; jeg troer ikke, at man paa nogen Maade kan sige, at det, vi udtale, gjøre eller beslutte i saa Henseende, har den allermindste Indflydelse derpaa. Men lad os see hen til, hvad det er, Finantsudvalget med Hensyn hertil foreslaaer; lægger Finantsudvalget ved sit Forslag det nævrende Ministerium nogenstomhelst Hindring i veien, hvorved det bliver Finantsministeren vanskeliggjort at opfylde den Contract, han har paataget sig ligeoverfor Sir Peto, og som jeg troer han godt kan opfylde, uden at vi levere Midlerne dertil, thi jeg haaber, at han har bestyret Drefundsfonten saa godt, at der maa være tilstrækkelige Beløb tilstede, uden at vi behøve at give ham Penge til Kjøbet af bemeldte Actier, hvis Beløb ikke andrager mere end $2\frac{1}{2}$ Million Rd.; jeg vil ikke haabe, at Drefundsfonten skalde være svunden saaledes ind, at Finantsministeren ikke deraf skalde kunne udrede de nødvendige Beløb. Men lad os nu prøve at undersøge, hvad det egentlig er, Finantsudvalget foreslaaer. Udvalget foreslaaer, at der skal gives Indenrigsministeren